1880-12-04

AFSENDER
Sophie Reinhard

MODTAGER
Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Egholm

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Mappe 46 nr. 12a

DOKUMENTINDHOLD
Afventer transskription

TRANSSKRIPTION
Afventer transskription

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 76 Nr. 124

Egholm 4/6 83.

Bevart

Kjære Joakim!

Klokken er temmelig mange, men jeg har ikke Lyst til at gaa i Seng endnu, jeg vil hellere begynde paa at besvare Dit Brev; Tak for det og Tak for Fotografiet, som var en meget kjærkommen Gjæst, det var rigtig godt, kun synes jeg der var lidt ved Munden, som ikke var ganske, som det skulde være, men eller lignede det rigtig godt og jeg er meget glad for det. Dit Brev traf mig hjemme, jeg havde nemlig ventet faaet Forlangelse af min Sindsforvirring, fordi Børnene her blev syge. Det var jo slet ikke saa kjedeligt for mig, kan Du nok begribe. Moder var for Resten ikke rigtig rask, vi tog tredie Sindsedag en Tur til Humlebæk, hvor der var ganske henrivende dejligt, men det var dog vist ligvis for anstrængende for Moder, for Dagen efter laa hun med stærk Feber, som dog gik over efter ca. tre, fire Dage. Hun er jo ikke rigtig stærk mere, Operationen tager naturligvis en Del paa Kræfterne.—

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Aftenen før jeg rejste, kom Niels ud til os for at fuldende sine Malerier, hidindtil har han da haft et ganske udmærket Vejr; det har været de sidste otte Dage det klareste, dejligste Sommervejr, og Haven er i Aar saa smuk, som den ikke i mange Aar har været. Hjemme i Haven var der kommet en Nattergal, som sang den hele Nat igjennem; men er den nok desværre bleven borte igjen til stor Sorg for alle.

Jeg var da i Kjøbenhavn et Par Dage og var to Gange paa Udstillingen (meget for lidt) og saa og syntes rigtig godt om Dine Vadskerpiger og Østersconen; ja det første kjendte jeg jo en Del af i Sorbejen; men den Pige, der stod med Ansigtet ligetil, havde Du vist ikke malet, da Du var i Frederiksborg hun var rigtig god, syntes jeg, og saa var det da en sød lille en, der sad og gravede i Sandet med Haaret ned i Ansigtet. Østersconen var meget morsom, var det den, Du troede, Du ikke vilde tro var af Dig selv, naar Du saa den igjen om nogle Aar? Viggo Jedersens blev jeg lidt skuffet over, jeg synes bedre om Landevejen i Sjør, men det er nu for lidt at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

se Udstillingen to Gange kun, man kan ikke ordentlig se paa noget; der var et Aar, jeg var i Kjøbenhavn i Udstillingstiden og gik der meget, og den Gang syntes jeg, det var en saa ganske udmærket Udstilling, men det var den ingen andre, der syntes, det kom naturligvis kun af, at jeg lærte Malerierne ordentligt at kjende.

„Strandbyfolk" fik jeg da ogsaa at se og morede mig rigtig godt, skjønt jeg ikke finder det noget videre udmærket. De ved nok, det er Drachmanns nye Stykke, som gjør megen Lykke. Det foregaar blandt Sirkusfolk i Skagen og er egentlig mere som en Række gøglerie Malerier der fra end et Skuespil; men det er dog morsomt at se til en lille Afvexling fra, hvad der ellers kommer nu til Dags af nyt.

Ja den Scene, De taler om af Landmandelivet med Louise i Haven, har jeg ogsaa mange Gange glædet mig over (jeg har vist lært den Bog tyve Gange) men den er just ikke saa nem at rede ud, det kan jeg vist ikke. Louise bøjer sig ned for at pluk ke en Rose, men lader det saa dog være, fordi hun synes, det er Synd, at den ikke skal blive

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

stre saa længe den kan, og saa er det Fritz Reuter
siger, at det er rigtigt, for Rosernes er Gledernes, som
hører Jorden til, og dem skal man lade blomstre,
saa længe de kan – og jeg kan ikke rigtig.
Godnat. Klokken er snart tolv.

5te Juni. Et Par Ord tror jeg, jeg vil skrive i
Aften; men det bliver vist ogsaa kun et Par, for
jeg maa tidligere i Seng end i Gaar, eller kan jeg
ikke komme tidligt op i Morgen og ly paa Dra-
dagaard, som jeg har forskrækkelig trængt med.
Du skulde have set en Mark med Sandens Malke
bøtter, jeg saa forleden Dag, den vilde have glædet
Dig, de stod saa tæt, at man næsten ikke kunde se
Græsset imellem; kjønt nok var det; men de bliver
vist en Sandeflage efterhaanden.
Jeg har kun et er ikke fotograferet siden for et
Par Aar siden; men det ligner for Resten godt, vil
Du have et af dem, eller vil Du hellere vente, til
jeg en Gang kommer til Kjøbenhavn og bliver
fotograferet? Om jeg ogsaa lod mig fotografere
af Fotografen i Skibby, tror jeg dog ikke, det vil
de glæde Dig, for der bliver man Neger. Men det

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Brant

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 4/6 Nr. 12B

gamle ligner som sagt rigtig godt, jeg har vist ikke forandret mig videre; man kunde maaske ogsaa bede Mor fra hvem det er, om at sætte nogle Ryuker paa for at gjøre det lidt ældre, skal jeg det? Det kan han vist godt, jeg har et af min Broder Joakim, hvor han udenvidere har retoucheret lidt af Ruinerne, for at gjøre det kjønnere, antager jeg.

Nu skal Du faa en smuk Tegning af Din Fæders Maleri; men det værste er, at jeg ikke ganske kan huske det, ~~rigtigt~~ kan Du se i Sorgrøn, se, det er Mo- lille Sø, Dem med en rider paa en Hest som er en eller en Hest og fø- og en Stork; to ved Søen

men om den kan jeg ikke rigtig huske, om den er foran Vandet eller bagved, i Baggrunden er der ~~[illegible]~~ Skov. Det er meget kjønt. Gud ved om Du kan finde ud af det, for jeg er ikke slikker paa, at det er nøjagtigt, Det er fra en Gaard og er vist fra Din Fæders tidligere Tage.

Du taler om, om der mon er nogen Trang efter til ~~en~~

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

en Gud hos De vilde? Ja, saa snart De ikke er helt dyrisk, er der jo Trang til noget højere; men jeg tror ikke, De er fødte, eller mærke det saadan med os alle, at vi ikke er fødte, naar vi dør; men at der efter Døden kommer et Liv, hvor vi skal lave videre. Jeg tror det i alle Fald for de Ulykkelige Udhjemmende; og De, der dø som Børn, kan jo heller ikke være fødte. — Jeg læste for nogen Tid siden en Bog om Mexikos Erobring, hvor der stod en Del om Montezumas Religion, for Europæere næsten Rotet, men var dansk mærkværdigt at læse; ved Siden af meget afskyeligt, som f. E. Menneskeofringer i Masse, var der saa meget overordentlig smukt og om hvide saa mange Lighed med Kristendommen, de havde for E. fra ældgamle Tider en Tro paa, at der en Dag i Tiden skulde komme en hvid Mand eller Gud, som skulde tave Dem og lærke over Dem; havde De ikke haft Dem Tro, havde Europæerne vistnok ikke nu saa let overvundet Dem for De troede, De var sendt fra ham. Saa stod Øver Dø der ogsaa, den var saa smuk, saa man ikke kunde forstaa, at det var De samme Mennesker, De lod Dem, og som paa mange ad Dre Maader var saa vaa og dyrisk. — Ja Dette hænger nu egentlig ikke sammen med Det, Du skrev om; men jeg kom til at tænke paa det derved; Dagen interesserede mig saa meget, da læste Dem, men fik Dem uhyggelig Medlidenhed med Montezuma, han er i Grunden en af de mest tragiske Skikkelser, man kan tænke sig.

Du er for Resten en dejlig nu, naar jeg kunde ligt tager mig af Dig og giver Dig gode Raad og er bange for Din Svaghed, saa giver Du Dig netop let at udnytte det med saa sorte Farver som muligt. Om Søkrøn Selskaw Hansen har jeg jo hørt saa meget om hvordan hendes Møder i hvert Øre havde bestaaet; nu de vilde gøre fra Dem, og De tænkt ogsaa havde gjort det; men paa Gymnasiegen igen var hun nu et Par Dage til Dem, hvor hun jo saa

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

blev syg og døde.

Nu vil jeg vente lidt med at sende dette Brev, for at se om Du sender Brevkort med Adressen, eller vil jeg sende det til Consulen.

Tirsdag $\frac{4}{5}$ Nej, nu vil jeg se at faa dette færdigt og sendt af Sted, saa haaber jeg Consulen sender det efter Dig.

Du kan tro, det er nogle rædsomme Unger her er; i Eftermiddag havde den ene smurt sig og sit Tøj ind i Tjære, den anden havde drukket tre Æbleliger og den tredie revet en hel Bunke Blomster af, som hun ikke maatte røre af Pintsen, da de skulde til Kjøbenhavn, blev Stage, den yngste af dem jeg taler med, ført borte i Roeskilde, saa hans Moder maatte vente og tage ind med ham med et senere Tog end de andre. Derpaa løb han inde i Kjøbenhavn ud af en Sporvogn ved Tivoli og var borte i det samme, saa de ledte lidt efter ham, før de fandt ham staaende og kige ind i Tivoli uden at bekymre sig det mindste om de andre. Da de var i Tivoli en Aften, krøb han op i et Træ, skønt en Politibetjent mappede ham.

Til Slutningen blev han syg og maatte ligge hun den i Sengen, for ellers kunde han ikke lægge stille og lade være at pille sin Næse i Stykker. Han er sød Nat.

Det er dumt, Du skrev i et af Dine Breve om Æbleliger, for det nytter ikke, Du kan ikke faa dem tilsendte, de er ikke saa lækre som de ser ud til at være.

Nu tro, vil Du nu have et af de Billeder fra ældre Tider, Du har det. Jeg vil+